

Σημείωσις διά τήν ἔνοιαν τοῦ Μερᾶ

Οἱ ἐνχώριοι Ἐπιβατῶν ἀνέκαθεν εἶχον χω-
 ράφια 154 κτῆμα ἴδιον των μέ Βακονφικά σενέ-
 τια καί ἐγεωργοῦσαν αὐτά δυνάμει τῶν ἀνά χει-
 ρας των εὐρίσκομένων ρηθέντων σενετίων αὐτά
 τά χωράφια εὐρίσκονται καί κείτονται ἐντός
 τῆς περιοχῆς ἀπό τό μέρος τοῦ κογούντερε τῆς
 θαλάσσης εὐρίσκεται μία πέτρα ἣτις ὀνομάζεται χαλκίταις κείμενος εἰς
 τήν παραθαλασίαν πλαγίως τοῦ Μοναστηριακοῦ χωραφίου ἔνθεν ἔρχεται βο-
 ρεῖως στρέφων πρὸς τόν τζεσμέν ὀνωμαζόμενον ζῶσαν τζεσμέν ἔνθεν διά
 τοῦ Βακλικοῦ δρόμου στρέφει πρὸς ἀνατολάς, ἔρχεται μέχρι τόν Ἀράπ
τεπέ τόν Βορεινόν ἔνθεν στρέφων πλαγίως τοῦ Ἀράπ τεπέ κατὰ δέ βόρει-
 ον μέρος ἔρχεται εἰς τὰ τζεσάλ τερεσί ὅπου εἶνε τὰ τρεῖα πουνάρια καί
 τό Γιαμάζη, ἔνθεν στρέφων πάλιν εἰς ἀνατολάς ἔρχεται ὑπὸ τόν ὀρτά παχ-
τζέ 500 πῖχεις κάτω ἀπὸ τόν ριθέντα παχτζέ καί πάλι ἐρχόμενος τήν εὐ-
 θεῖαν Γραμή περνᾷς τό σαμαγγιολοῦ ὁμοίως καί τό σογούτ τερεσί καί τό
 χωράφιον τοῦ κασάπ ρίγα καί ὑπὸ τό ἀγίασμα παχεζύ 50 πόδας κάτω ἔπει-
 τα στρέφεις ὀλίγον πρὸς τό βόρειον μέρος καταβένεις εἰς τό ρέμα καί
 τό χωράφι τοῦ πρόθόγλου τόν παλεόν Μῆλον ἔπειτα ἀπὸ τό ρεῦμα στρέφεις
 εἰς τό νότιον μέρος καί καταβένεις διά τοῦ ρεύματος μέχρι τῆς θαλάσ-
 σης, κατὰ τήν χάρτα τῆς γεωμετρίσεως καί εὐρίσκομένης εἰς τόν Κύρι-
 ον οὐτινος τό ὄνομα τελευτέως θέλεις ἴδεῖς αὐτά λοιπόν τά χωράφια οἱ
 Ἰδιοκτῆται των γεωργοῦντες καί βόσκωντες τὰ πρόβατα των, οἱ κάτοικοι
 τοῦ χωρίου φετέ ἀπέβαλον αὐτούς ἐκ τῆς ρηθείσης γῆς ἐπὶ τῇ προφάσει
 ὅτι ἀνήκει τῷ χωρίῳ φετέ καί τοῖς δύω ἀγροκίποις τοῖς ἐν τῷ φετέ, ἐπί-
 σης καί τοὺς Δελιονίτας ἐποίησαν κατὰ τό ἔτος 1142 ὀθωμανικόν ἔτος,
 Βιασθέντες οὖν οἱ ἐνχώριοι ἔδωσαν ἀναφωράν καί ἐζήτησαν τήν Βασιλικήν
 ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ἀδίκου ἐπεμβάσεως τῶν φετέ κιογλίδων, ὡς ἐκ τούτου
 δικασθέντες ἐνώπιον τοῦ Ἐβκάφ Μουφετίς μετὰ τῶν ρηθέντων, οἱ ἐνχώρι-
 οὶ Ἐπιβατῶν καί Δελονίταις ἐδικαιώθησαν καί ἔγειναν κάτοχοι Ἰλαμείου

Κοιτῆς Ἐπιβατῶν

καί φηρμανείου, ὅτι ἡ ἐντός τῆς ρηθείσης ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρεται περιο-
 χῆς Γῆ, ἀνῴκει ὁλοσχερῶς τοῖς ἐνχωρίοις Ἐπιβατῶν, διὰ τοῦ ὁποίου φηρ-
 μανείου ἐδιετάρχησαν καί ἐβιάσθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου φετέ καί
 ἀπεβλήθησαν, ἐκ τῆς ρηθείσης γῆς, τῷ II42. διὰ τοῦ ρηθέντος φηρμανείου
 ὅπου στέκεται εἰς τόν κύριον θέλεις ἰδεῖς εἰς τό τέλος, ἐκ δέ τοῦ
II42 μέχρι τοῦ I2I6 ἐμεταχειρίζοντο οἱ ἐνχώριοι τήν ρηθεῖσαν γῆν δυνά-
 μει τῶν ἀναχεῖρας των εὐρισκομένων ~~παρακίπων~~ σενετίων ἀποβαλῶντες
 τοὺς ρηθέντας δυνάμει τοῦ ἀνά χεῖρας των εὐρισκομένου καί ἄνωθεν ρη-
 θέντος φηρμανείου εἰς τό μεταξύ τοῦτο ἀπό τό II42 μέχρι τοῦ I2I6 καί
 ἄλλοτε οἱ κάτοικοι φετχή φέροντες ἀνησυχίας οἱ ἐπιβατικοί διὰ μέσου
 τοῦ κριτοῦ τοῦ τζεκμετζέ ἔλαβον ἕτερον ~~φηρμανεῖον~~ ἐπικηροῦντος τό
 πρῶτον κατὰ τῷ II78, ἀλλά εἰς τά I2I6 ἐπέβαλον χεῖραν καί ἀπέβαλον
 τοὺς Ἐπιβατειανούς ὥστε ἐβιάσθησαν οἱ ἐπιβατειανοί καί τοὺς ἐπροσκά-
 λεσαν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ τζεκμετζέ καί ἐκρυσολογήθησαν μετὰ τῶν φετέ-
κιογλούδων καί ἐδικαιώθησαν πάλιν καί ἔλαβον καί τρίτον φιρμάνειον ἐ-
 πηκίροῦντος τοῦ πρώτου καί δευτέρου τῶν γενηθέντων εἰς τό II42. II78
 τά ὅποια δύο φηρμάνεια λύπουν ἐπειδὴ ἐγάθησαν τό ὑπό τὰς II78 καί
I2I6 καί στέκεται μόνον ὡς ἄνω εἴρηται τό II42 ἔτους, ἐπειδὴ δέ ἐνό-
 ησαν οἱ φετέκιογλούδες ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά καθέξωσιν αὐτήν τήν
 Γῆν, ἐρέθησαν καί ἐξαγρύωσαν τόν ἰδιοκτήτην τῶν ἄνω ρηθέντων δύο τζη-
φλικίων (Σελίμ Κιράϊ σουλτανήν) ὅστις κατάγετο ἐκ τῆς Κυριμαίας τῶν
 Παταρχαδίδων οὓς ἀπέβαλεν ἡ ρωσία ἢ ἔφυγον ἀπό τήν κυριμαίαν εἰς τόν
 Κυριμαϊκόν πόλεμον καί ἦλθαν εἰς τήν τουρκείαν καθώς καί αὐτός ἦλθεν
καί τοῦ ἐδῶθη αὐτά τά δύο τζηφλίκια τῷ II78, λέγωντες ὅτι αὐτή ἡ γῆ
 ἀνέκαθεν ἀνήκοι τῷ χωρίῳ φετχή ἀλλά οἱ ἐπιβατιανοί ἀδίκως τήν ἥρπασαν
 ἀπό αὐτούς, αὐτός δέ φωτισθεὶς ἀπό τοὺς λόγους των καί σχεδιάσας ὁ-
 πως κάμει αὐτήν τήν γῆν Ἰδιον του ὠφέλημα καί κτῆμα, εὐθεῖς ἀνεφέρθη
 εἰς τόν Βασιλέαν διὰ ἀναφωρᾶς τοῦ λέγων ὅτι πλαγίως εἰς τό τζηφλίκι
 μου μία γῆ ἣτις ἀνέκαθεν ἐχρησίμευσεν ἐξιδιομένως βοσκή τῶν Ζώων
 τοῦ τζηφλικίου μου οἱ Ἐπιβατιανοί ἥρπασαν καί κατέσχον αὐτήν ἀδίκως,

ὥστε ἐπικαλοῦμαι τὴν βασιλικὴν βοίθειαν νά κρισολογηθῶ μετὰ τῶν ἐπι-
 βατιανῶν καὶ ἀναφανῶσιν τὰ δίκαια μου, τοῦ ἐδόθη λοιπὸν διαταγὴ Βασι-
 λικὴ εἰς τὸν Κριτὴν τῆς Συληβρείας ὅπως κρίνει αὐτόν μετὰ τῶν ἐπιβα-
τιανῶν καὶ ἀποπερέωσει τὰ δίκαια εἰς ὃν ἀνήκων, τούτου δέ γενομένου
 ἔκρινεν τοὺς ἐπιβατιανούς μετὰ τοῦ Ζελήμ Κιραΐσουλτάν, τὸν ὁποῖον ἐ-
 φοβεῖτο ὅλη ἡ ἐπαρχία Ἰσχυροῦ καὶ μεγάλου προσόπου ὄντως, ἐκατάκρινεν
 τοὺς ἐπιβατιανούς μετὰ τὰς μαρτυρείας τῶν πολλῶν (καὶ μετὰ τὰ ἀναχεῖρας του
σενέτια καὶ Μουρασελέδες τῆς συληβρείας ἀνήκοντα τοῖς πάλαι Ἰδιοκτη-
τες τοῦ τζιφλικίου), ὅτι ἡ ρηθεῖσα Γῆ εἶνε τοῦ τζιφλικίου Μερᾶς καὶ
 οὐχὶ τοῦ χωρίου Βογάτος, ἐγελάσθισαν τότε οἱ ἐπιβατιανοὶ ἀνήδεοι ὄν-
 τες. ἐπειδὴ δὲ εἶπον ναὶ μὲν Μερᾶς εἶναι αὐτὴ ἡ γῆ ἀλλὰ ἰδική μας καὶ
 οὐχὶ τοῦ τζιφλικίου καὶ ἐπειδὴ ἔφεραν ἄρνησιν τῆς ἰδιοκτησίας ἐπιβαι-
 βαιοῦντες τὴν ἰδιότητα τῆς Γῆς τοὺς κατεδίκασαν, ἐνῶ ἔπρεπε νά εἰπῶσιν
 ὅτι αὐτὴ ἡ Γῆ εἶνε Γῆ σπειρωμένη καὶ ἀνέκαθεν πληρόθωμεν τό δέκατον αὐ-
 τῆς τῷ Βακουφίῳ σουλτάν Βακιράτ (ἐλησημονήθη ὅπισθεν νά εἰποῦμεν ὅτι
 αὐτὰ τὰ χωράφια εἶναι Βακούφιοι τοῦ Βαγιαζήτ) καὶ τότε οἱ Μάρτυρες ἤθε-
 λον νά ζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐπιβατιανούς, διὰ τὴν ἀνέκαθεν μεταχείρη-
 σιν των, ναὶ μὲν κατὰ τὸ σερὴ τοῦ Μερᾶ ἡ ἀπαίτησις εἶνε Ἰσχυροτέρα
τῆς γεωργομένης γῆς διότι ἀναφέρει ὁ φετωᾶς καὶ λέγει (μηρᾶ βέ με
 ζρουά πεγινελερὴ πὶρ γερέ τζέμ ἐτσάν, μηρᾶ πεγινεσί ἐβλάτίρ) ἀλλὰ καὶ
 ἡ γῆ ἡ ποία σπείρεται ἀνέκαθεν μετὰ σενέτια Βακουφικά ἀποδεικνύοντα τὴν
 ἀνέκαθεν ὑπερξίν τῆς γῆς ὅτι πραγματικῶς εἶναι γῆ σπειρωμένη τότε
 ὀνομάζεται (σοχρέτη σαγιέ) καὶ τοῦ σοχρότη σαγιέ ἡ ἀπαίτησις εἶναι Ἰ-
σχυροτέρα τοῦ μηρᾶ, διότι ρητῶς καὶ ἀλλ' οὗ ὁ φετωᾶς λέγει (μία γῆ ἡ ὁ-
 ποία ἀνήκει εἰς Βακούφιον καὶ ματερεν περοῦ σπεῖζρεται καὶ γεωργεῖται
 καὶ πληρώνεται τό δέκατον αὐτῆς τῷ ἀνήκοντι Βακουφίῳ αὐτὰ ὅταν μαρτυ-
 ρηθῶσιν καὶ ἀποδειχθῶσιν παρ' ἀξιοτίμων καὶ πολλῶν μαρτύρων, ὁ πλαγίως
 τῆς Γῆς ταύτης ἢ πλησίον αὐτῆς ἔχων τζηφλίκιον κάμει ἀπαίτησιν καὶ εἰ-
 πεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ γῆ εἶνε τοῦ τζηφλικίου μου Μηρᾶς, ὁ ταβάς του δέν εἶναι
 δεκτός οὔτε ζητεῖ ἡ κρίσις ἀπὸ αὐτόν μάρτυρας ὅτι εἶναι Μηρᾶς ἀλλὰ ζη-
 τεῖ ἀπὸ τοὺς γεωργοῦντας αὐτό τό κατεμτέν περοῦ ζηραάτ ἐτικλεριῶ) ἐπε-

4
δὴ δὲν δὲν ἐγνώριζαν αὐτά οἱ χωρικοὶ μας ἐνοοῦντες τὴν λέξιν μίαν, 'Ε-
ραζή καὶ Μηρᾶν δὲν ἔκαμον αὐτὴ τὴν πρότασιν εἰς τὸν Κριτὴν ἀλλὰ ἔκαμον
ταστικήν τὸν ταβᾶν τοῦ Σελίμ κираїс εἰπῶντες ναί μὲν Μηρᾶς εἶναι ἀλλὰ
εἶναι δικός μας, ὡς ἐκ τούτου αὐτοὶ λέγωντες ὅτι εἶναι ἐδικός μας ὁ
Μηρᾶς καὶ τὸν ἔχωμεν ἀναχεῖρας μας τότε ὁ κριτής ἐπροτίμησεν κατὰ τό-
σερὴν τὸν Σελήμ κεραϊσουλτάν ὡς χαρίτζεν καὶ ἤκουσεν μαρτύρους ἀπὸ αὐ-
τόν καὶ ἔκατεδίκασεν αὐτούς ἐπὶ λόγῳ (χαρήτζ πεγινεσι ἐβλατήρ), καὶ
ἔδωσεν εἰς τὸν σελήμ Κιρά ἡλάμι καὶ χουτουτναμέ ὅτι ἀπὸ τό κουρουτερέ
τό ὁποῖον ἐβρίσκεται εἰς τὰς τελιόνας πέρνων τὴν συράν τοῦ ρεύματος
καταβένει μέχρι τὰ γιοφίρια τῶν ἐπιβατῶν εἰς δρόμον συλίβρ καὶ φαλάν
πουρνού μέχρι τὴν θάλασσαν, ἐντός αὐτοῦ τοῦ χουτουτίου ἡ γῆ εἶναι τοῦ
τζηφλικίου μιρᾶς καὶ ὅχι τοῦ χωρίου πογάτζ, ἀλλὰ δὲν ἐτρύγῃρησαν ἀπὸ
τέσσαρα μέρη τό χουτούτη καὶ μέ φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι δεκτόν μέ τοιοῦ-
τον χουτουτναμέ νά ἡμετρεῖν νά λάμει ταβαν καὶ νά ζητῇ ὅσον μέρος θέλει
διότι ἡ κρίσις λέγει ἔγραφον περιοχῆς μὴν ἀναφέρων τέσσαρα μέρη δὲν
εἶναι δεκτόν τῆς κρίσεως, ταῦτα ἔκειναν κατὰ τό ἔτος 1217 καὶ οὕτω
ἀπεβλήθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1236, ὁ σουλτά-
νος ἀφήνει αὐτούς καὶ ἔσπερναν ἀλλὰ ἐβόσκε μόνον αὐτός τὰ πρόβατα του,
καὶ τοῦ χωρίου τὰ ἀπέβαλεν, ἀλλὰ μόνον ἕκαστος ἔσπερνεν τό χωράφι του
κατὰ τὰ ἀναχεῖρας του σενέτιον Βακουφικόν, ἐπειδὴ δὲ τῷ 1237 ἀποθανών
ὁ Σελήμ κираїс ἐπούλισεν τό τζιφλίκιον ἡ θυγατέρα του εἰς Χ' 'Ισμα-
ήλ ἀγά ἀγαθόν ἄνθρωπον, εὐμεινεν τό ρηθέν 'Ιλάμιον εἰς τὴν συλιβρείαν
εἰς τὸν Χ' σαλίχ βει, ὅστις πολὰς φωράς εἶπεν τοὺς ἐνχωρίους νά τὰ λά-
βωσι διὰ 1000 γρόσιων ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεποιήθησαν, ὥστε μέχρι τοῦ 1240 ἐμε-
ταχειρήσθη ὁ Χ' 'Ισμαήλ ἀγᾶς τό τζιφλίκιον καὶ εἰς τό 1241 τό ἐπώλησεν
εἰς τὸν συλιβρινόν καρά 'Οσμάν ἀγά, μετὰ ὀκτώ δὲ ἔτη ἔκαμεν ἀγωγὴν
ὁ Χ' 'Ισμαήλ λέγων ὅτι τὰ μὲν 1896 κοιλὰ 29 χωράφια ἐπούλισα εἰς ἐσέ
ἀλλὰ τοὺς τρεῖς παχτζέδες καὶ τρυγίρω εἰς αὐτούς 3500 κοιλὰ χωράφια τὰ
ἐκράτησα διὰ τὸν ἑαυτόν μου ἀλλὰ ἐσὺ ἀνόμως τὰ κατακρατεῖς, ὅθεν κρισο-
λογεισθέντες μετὰ τοῦ Καρά 'Οσμάν ἀγά ἐνώπιον τοῦ ζεβασμιωπάτου Σεχούλ
'Ισλάμ ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ τρεῖς παχτζέδες εἶνε τοῦ Χ' 'Ισμαήλ ἀγᾶ ἀλλὰ

τά 3500 κοιλά γῆς, εἶναι Βακουφική καί ἀνῆκοι τῷ σουλτάν Βαγιαζήτ, ἐπειδή καί δέν ἦτο ὁ Χ' 'Ισμαήλ ἀγῶς, μέ σενέτιον Βακουφικόν μουτασαρί-
 ωη εἰς αὐτήν τήν γῆν καί διάτοῦτο ὁ Χ' 'Ισμαήλ ἀγῶς δέν εἶναι ἰδιοκτή-
 της, καί ὁ Καρά 'Οσμάν ἀδίκως τό ἐμεταχειρίζετο 8 ἔτη καί πρέπει νά
 πωληθῇ ἀπό τό Βακούφι ἔγεινε 'Ιλάμι, καί συνεπέϊα τοῦ 'Ιλαμίου ἡγώρα-
 σεν τοὺς μέν παχτζέδες ὁ Καρά ὀσμάν ἀπό τόν Χ' 'Ισμαήλ καί τῇ 3500
 γῇ ἀπό τό Βακούφι. Τῇ 1248 ἔτει ὁθωμανικῷ. Ἀποβιώσαντος δέ τοῦ Καρά
 ὀσμάν καί ἔμεινεν τό τζιφλίκι εἰς τό εἶόν του Σοφιάν βεῖν, κατὰ δυστι-
 χεῖαν τῶν ἐνχωρίων, ἐπέραςεν τό ἄνω ρηθέν 'Ιλάμι τοῦ ἑλίμ Κεράϊ εἰς
 χεῖρας τοῦ σοφιάν, καί ἅμα τό ἔλαβεν, σκεφθεῖς ὅτι ἡμπορεῖ νά λάβῃ αὐ-
 τήν τήν γῆν ἀπό τοὺς ἐπιβατιανοὺς δυνάμει τούτου τοῦ 'Ιλαμίου, ἤρχισεν
 καί ἔδιωχεν ἕκαστον ἐκ τοῦ χωραφίου του ὥστε ἐβιάσθησαν οἱ ἐνχώριοι
 καί ἔκαμαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Σοφιάν βεῖ λέγοντες ὅτι ἕκαστος διὰ τοῦ ἀνα-
 χεῖρας του θενετίου, τό χωράφιον του σπείρει καί δίδωντες τό δέκατον
 εἰς τό Βακούφιον του ἐνώπιον τοῦ σοφιάν βεῖ καί τοῦ πατρός του καί ἐνῶ
 δέν ἤρρωζεν ἡ ἐπέμβασις οὐδὲν εἰς τείτων μας ὀνωμαζόμενος σοφιάν
βεῖς καί κάτοχος τοῦ τζιφλικίου φετχῇ καριεσί μᾶς φέρει ἐμπόδια εἰς τὰ
 χωράφια μας ἀποβαλὼν ἡμᾶς καί τὰ Ζῶα μας ἀπό τὰ χωράφια μας, τότε δέ
 γείνεται χαβαλές εἰς τό Μουφетίς τοῦ Βακουφίου ὁ ταβᾶς ὅπως κρίνει τόν
 σοφιάν Βάϊ εἰόν Καρά ὀσμάν, μετὰ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν
 χωραφίων τῶν καί ἐπιτρόπων τῶν 'Ιωάννην Χαντζόγλου, Νικόλαον ἀχτζιτλο-
 γλοῦ καί Κυριαζήν 'Ιωάννου πληρεξουσίων των ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν,
 παρουσιασθέντες ὅθεν εἰς τό Κριτίριον τοῦ 'Εβκαφίου ἀπεφασίσθη ὅπως
 παρατηρηθῇ καί κριθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τῆς φιλονηκουμένης γῆς, ὅθεν μᾶς
 ἔδωσαν τρεῖς γεωμέτραι καί ἕναν Μουβελαν ὀνωμαζόμενον (τζαρσαμπαλη χα-
 φίς 'Ιπραχίμ ἐφέντη πλαγίως καθήμενον εἰς τό πακαλήκι τοῦ τζασαμπά εἰς
 τό γιαγλόκ σοκάκι) καί τόν Βακήφ Μουτηρῇ 'Ομέρ Βέη ὅθεν ἐλθόντες ἐπὶ
 τῇ φιλονηκουμένῃ γῇ, ἐγνωρίσαμεν τό χουτούτι τῆς περιοχῆς τῆς ρηθείσης
 ὡς ὅπισθεν εὔρομεν σύμφωνον μέ τό ἰδικόνμας τό χουτούτι συνορευόμενα
 ἀμφότερα πλαγίως τό ὅποιον διαλαμβάνει τό 'Ιλάμι ὅπου ἡγώρασεν τὰς 3500
 κοιλὰ χωράφια ὡς ἀντικρὴ εἴρηται ἔδειξεν δέ καί ἕκαστος ἰδιοκτήτης τό

χωράφιον του ἀποδεικνύοντος τὴν ἀληθινὴν ἰδιοκτησίαν του διὰ τοῦ σε-
νετίου του, ἐκάμαμεν ζάπτη ταβά ὅτι ὁ σοφιάν πεις ἐνῶ ἔχει 29 χωρά-
φια πρᾶγμα ἀνέκαθεν ἀνήκον τῷ τζιφλικίῳ του καὶ 3500 κοιλά ἕτερα ἡγώ-
ρασαν ἀπὸ τό μοχλούλι τοῦ Βακούφι ὡς χαλιγερ (ὡς φαίνεται αὐτός αἱ
τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσια κοιλά ἦτον τῶν ἐνχωρίων τοῦ φετχῆ κιο-
γιοῦ καὶ ἐρημοθέντος τοῦ χωρίου ἔμειναν χαλήδικα) ἐνῶ ἔχει αὐτά καὶ
τρεῖς παχτζέδες ἔξω ἀπὸ τὰ ἰδιχά μας χωράφια ἅτινα ἕκαστος κατὰ τό
ἀναχεῖρας του σενέτιον (ἐνώπιον τοῦ σοφιάν βεί) αὐτά 40 ἔτη καὶ
πληρώνει τό δέκατον εἰς τό Βακούφι ὁ σοφιάν βείς κάμει ^{ζα}μουτχαλέ,μουτα-
χαλές μὲν ὁλουνσούν αὐτός δὲν ἀπεκρίθη εἰς τό Ζαπτί ταβά μας ὅτι αὐτὴ
ἡ γῆ εἶναι μερᾶς τοῦ τζιφλικίου μου καὶ τὸν σπείρω ἐγὼ ἀνέκαθεν καὶ
ὄχι οἱ ἐπιβατιανοί, τότε τοῦ εἶπαν οἱ Μιμούρηδες ὅτι ἂν πραγματικῶς
αὐτὴ ἡ γῆ ὅπου λέγεις ὅτι εἶναι ὅλη ἐξδική σου ἀπὸ τό μέρος ὅπου μᾶς
ἔδειξες μέχρι τῆς θαλάσσης μετὰ τὸ ἀναχεῖρας σου ὅτλακ 'Ιλαμί, τί ἀνάγ-
κη εἰς τόν εἰς τό μέσον αὐτῆς τῆς γῆς νά ἀγωράσης 3500 κοιλά ἀπὸ τό
Βακούφι, ἐνῶ ἦταν ἐδικός σου καὶ ἂν ἦτον μερᾶς, δὲν ἔπρεπε νά ἔγης
χωράφια ἐκτός αὐτοῦ τοῦ χουτουτίου, ἐνῶ ἦτοντό σενέτιον μερᾶς διατί
νά κάμης ταβά ὅτι εἶναι τὰ χωράφια καὶ τὰ σπέρνεις διότι (ὁ μερᾶς
δὲν εἶναι συγχωρημένον νά σπεύρεται τὰ μὲν 29 χωράφια σου φαίνονται
πού εἶναι καὶ αἱ τρεῖς χιλιάδες καὶ 500 κοιλά χωράφια σου εἶναι ἐν-
τός τοῦ χουτουτίου τρυγῆρω εἰς τοὺς παχτζέδες σου, καὶ αὐτὴ ἡ γῆ εἶ-
ναι τῶν ἐπιβατιανῶν μετὰ ἀναχεῖρας των σενέτια, ὅθεν μᾶς ἐζήτησαν μαρ-
τύρους, ὅτι ἀνέκαθεν τὰ περωμεν ἡμεῖς, καὶ ἐπὶ τούτου ἐνώπιον τῶν ἄνω
ρηθέντων μεμουρίδων καὶ ἐνώπιον τῶν Μεγλισίων Μέτρας τζεκεμετζέ καὶ
Συλιβρείας Κριτὴν, καὶ τοῦ καιμακάμη μετρῶν, ἦλθαν πολλοὶ Μάρτυρες ἐξ
ὀθωμανῶν οἵτινες ἐμάρτύρησαν ἐκάστου μας τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τό μετε-
χείρησαν ὡς ἐκτούτου ὁ μὲν Καιμακάμης μετὰ τὸ Μεγλισί τῶν Μετρῶν μᾶς
ἔδωσαν ἕναν Μαῖπατάν, καὶ ὁ Κριτὴς τῆς συλιβρείας ἔν 'Ιλάμι, ἐπιβεβαι-
οῦντα τὰ δίκαια μας καὶ ὅτι ἔχει ὁ σοφιάν βείς ἔχει ἄδικον αὐτά ἀνα-
φέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τόν 'Εβκάφ Μουφетиση παρὰ τοῦ ὁποίου 'Εβκαφ

Μουφетиσί τάελάβαμεν ὕστερον καί στέκωνται καί αὐτά εἰς τόν εἰρημένον κύριον, παρουσιασθέντες δέ ἐνώπιον τοῦ Ἐβκάφ Μουφетиσί μέ τούς εἰρημένους μεμούριδες καί μέ τήν χάρταν, σενέτια καί Ἰλάμι καί μεζπατά, Ἀνέφερον οἱ Μεμούριδες τά πρακτικά καί συνεπεῖγ μᾶς ἡρώτουν ἀμφωτέρους οἱ Κριταί καί ἀπαιτούσαμεν, αὐτός εἶπεν ὅτι αὐτά τά σενέτια οἱ Ἐπιβατιανοί ἐγέλασαν ἐντός ὀλίγου καιροῦ τόῦ Βακούφι καί ἔλαβαν αὐτά τά σενέτια ὡς μαχλούλια ἀνῶ αὐτή ἡ γῆ, μέ αὐτό τό ἀναχεῖρας μου Ἰλάμι, εἶναι ἀνέκαθεν τοῦ τζιφλικίου μου Μηρᾶς, (διότι τά σενέτια μας εἶναι τά περισσότερα εἰς τό 1236 ὀθωμανικόν ἔτος, ἔνεκα εἰς αὐτήν τήν ἐποχήν ἐκάη τό χωριό μας ὅλον καί ἐκάησαν καί τά σενέτια μας καί μᾶς ἔδωσαν αὐτά καινούρια ἀπό τό Βακούφι μέ Ἰλάμι τοῦ Ἐβκάφ Μουφετί"τό ὁποῖον φαίνεται εἰς τόν Βακουφικόν κώδικα τοῦ χωρίου μας"ὡς ἀνέκαθεν μαχλούλια, διά νά μή βγάζουν τά παλεά καγέτια καί ἀργεῖ, μᾶς ἔδωσαν μέ τοιοῦτοντρόπον καί ἔνοιαν τά σενέτια ὡς ἀνέκαθεν Μαχλούλιε αὐτά πουλοῦνται εἰς τόν μὲν καί εἰς τόν δέ τῇ δημοπρασίᾳ) τότε τοῦ εἶπαν οἱ κριταί ὅτι ἐάν ἐντός αὐτῆς τῆς περιοχῆς δέν εἶχε τό Βακούφι πρᾶγμα θά πωλήσῃ εἰς τούς ἐπιβατιανούς, διότι ἦτον δικός σου μηρᾶς, ἐσύ διατί καί ὁ πατέρας σου ἐντός αὐτῆς πάλιν τῆς περιοχῆς ἠγώρασες 3500 κοιλά χωράφια, ὃ ἐστί αὐτῶν τά χωράφια καί τά ἐδικά σου 3500 κοιλά ἦτον ὅλα αὐτά Μαχλούλια καί εἰς μὲν τούς ἐπιβατιανούς ἐπώλισαν αὐτά εἰς τό ἔτος 1236 εἰς ἐσέ δέ ἐπούλισαν τὰς 3500 κοιλά εἰς τά 1248. ἀλλά διά νά γείνη ἐπισυμώτερον ἐδιένεξαν καί ἔβγαλαν τά καγέτια τά παλεά τῶν σενετίων μας καί καθῶς στέκωνται εἰς τόν ἴδιον κύριον τόν ὁποῖον εἰς τό χ' τέλος θέλεις εἶδεῖς καί εἶδα ὅτι ἐκ τοῦ 1100 ὀθωμανικοῦ ἔτους εἴχουμεν εἰς τήν ρηθεῖσαν περιοχὴν χωράφια τότε ἡρώτησαν τί θά εἶπεῖς αὐτοί τά ἔχουν 150 χρόνια ἀναχεῖρας τῶν αὐτῶν τά χωράφια, ἄραγε μήπως καί τά ἐκράτησες ἐσύ καί τά ἔσπερνες μέ σπόρον ἢ αὐτοί τά εἶχον ἀπό ἐσέ μέ σπόρον κατὰ τά σενέτια των ὅμως φαίνωνται νά εἶναι ἐδικά των χωράφια, ἐμεινεν ἀνὴρ ἀναπολόγητος, καί ἄλλαξε τόν ταβά του εἰς κάθε Μουραφάν λέγων πότε ἄλλα καί πότε ἄλλα, πειδὴ δέ 18 μῆνας ἐκρυσολογούμεθα εἰς τό Ἐβκάφι καί δέν ἐγείνητο καμία ἀπόφασις ἀναφέρθημεν πολάκις εἰς τό

τό Μεγάλον συμβούλιον Ἀγκιάμι ατλιε Τέλος ἀποφάσισαν τό Ἐβκάφη καί
 μᾶς ἔκαμαν γεβαλέ τήν ὑπόθεσιν νά θεωρηθῇ ἐνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου
 καί Νομοκράτορος σεχούλ Ἰσλάμ, φοβηθεῖς οὖν ὁ Σοφιάν Βείς ὅτι θέλει
 φανεῖ τό ἄδικον του ἐδιώρησεν ἐπίτροπον τόν Σέχ ράπιτ ἐφένδη Κασιμπα-
 λῆ, ἐπίσης καί ἡμεῖς ἐδιωρήσαμεν ἐπίτροπον νά συγκρίνεται ὁμοῦ μέ ἡ-
 μᾶς τόν Ἐλιάζ Βεί τεβέογλουγιοκουσλοῦ, καί οὕτω κρισολογισθέντες ἐ-
 νώπιον τοῦ σέχ οὐλισλάμ ἐδιώρησεν νά θεωρηθῇ εἰς τό τακικ μεζλισί τοῦ
 ρούμελι καζασκερί ὅπου καί κρινόμενοι, ἐν τῷ διαστήματι ἤθελεν νά ἀ-
 ποπερατωθῇ ἡ ὑπόθεσις, διότι μᾶς ζήτησαν (ζηληγετιμιζε Ἰσπατ) ὁ Σο-
 φιάν Βείς ἀσθενήσας ἀπεβίωσεν, ὥστε ἡ δίκη ἔμεινεν μέχρι τοῦδε οὕτως.
 σημείωσε ὅμως καί εἰς τό μεταξὺ τῆς διαδικασίας καί μετά εἶναι τὰ χω-
 ράφια ἀναχεῖρας μας καί σπείρωνται ἀπό τοὺς ἰδιοκτῆτας των τό δέ ζαπτι
 τοῦ ταβά εἶναι εἰς τό Βακιε τοῦ ρούμελι καζασκερή.

ἡ χάρτα

τό φειρμάνιον τοῦ II4I εἶναι ὅπως ἀχρηστον κατά τό

πλατέως ἐσημει-
 ὴθη

τό Ἰλάμ, τοῦ Κριτοῦ τῆς συλμβρείας

ὁ μαζπατᾶς τοῦ Καϊμακάμη

τό τέρκικάρη τῶν σενετίων τὰ καγέτια

τό καγέτη τῶν Ἰλαμίου τῶν 500 ὁποῦ ἠγώρασεν ὁ Καρά ὁσμάν
 σπένωνται χάριν φυλάξεως
 εἰς τόν κύριον

τά σχέδια τῆς χάρτας βλέπε ἄντικρη

οἱ λογαριασμοί τῶν ἐξόδων εἰς Σελ. 362